

תג"ר
על פי תכנית הרפורמה ללמידה משמעותית
מרכיב 70% מן הרמה הרגילה

הוראות לנבחן

א. משך הבחינה: שעתים וחצי.

מבנה השאלה ופתחה הערכמה:			
פרק ראשון	—	היסטוריה וగאוגרפיה ונבראה	— (28x2) —
פרק שני	—	נושאי חובה	— (8x3) —
פרק שלישי	—	נושאי ההרחבנה	— (8x1) —
פרק רביעי	—	קטע שלא נלמד	— (4x3) —
	12	<u>נקודות</u>	סה"כ — 100 נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תג"ר שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלוי תרגום.
מור.or להשתמש בתג"ר שיש בו מפות.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתק את השאלה; כתוב את מספירה בלבד.
(2) התרכו בנושא. שים לב לכתב, לכטיב ולפיסוק.

הערה: בקטועים מן התג"ר השם המפורש בא בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב בтипographia (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טויטה. רישום טויטות כלשון על דפים שמקורן למחברות הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנושחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות לנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

השאלות

פרק ראשון — היסטוריוגרפיה ונבואה (56 נקודות)

עונה על שתיים מן השאלות 1-3.בכל שאלה שבחורת,עונה על סעיף א — חובה (12 נקודות) ועל שניים מן הסעיפים ב-D (לכל סעיף — 8 נקודות).
(לכל שאלה — 28 נקודות)

1. קרא ملفים א, י"ט, 1-18.

וינגד אחאב

א

לאיובל את כל-אשר עשה אליו ואת כל-אשר היה אט-

ב כל-הגביאים בחרב: ותשלח איובל מלאר אל-אליהו לאמר

כח-יעשוון אלהים ובה יוספין פיליבעת מחד אשים את-נפשך

בנפש אחד מהם: וירא ויקם וילך אל-נפשו ויבא באර שבע

ד אשר ליהודה וינח אר-גערו שם: והוא-זהן בمبرדר הרק יומ

ויבא וישב תחת רתם אחת ויישאל את-נפשו למות ויאמר

ה רב עיטה זה? קח נפשך כי לא-טוב אני מאבוי: וישב

וישן תחת רתם אחד והנה-זה מלאר נגע בו ויאמר לו קום

וacobol: ויבט והנה מרראשתו עצת רצפים ועפתת מיט ויאבל

וישת וישב וישב: וישב מלאר זה: שניית וגע-טו ויאמר

ח קום אבל כי רב מפקח הדרך: ויקם ויאבל וישת וילך

בכח-האכילה היה ארכבים יום וארכבים לילה עד הדר

ט האלים חרב: ויבא-שם אל-המעדרה וילז שם והנה דבר

זה אליו ויאמר לו מה לך פה אליו: ויאמר קנא קנאתי

לזה: אל-מי צבאות כי-עוובו בריתך בני ישראל אחד

מו-וחותיך הרשות וא-גביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבר

ויבקשו את-נפשי להחתה: ויאמר צא ועمرת בהר לפנ

זה והנה זה עבר ורוח גדוֹלה וחוק מפרק הרים ומשבר

סלוּסיט לפניהם לא בריתך בני ישראל אחד הרוח רעה לא ברעש

יב זה: ואחר הרועש אש לא באש זה: ואחר הרוח רעה לא ברעש

ג דממה דקה: ויהי כשבוע אל-הו וילט פניו באדרתו

ויעז ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה-לה

יד פה אליו: ויאמר קנא קנאתי לך: אלהי צבאות

כפי-עוובו בריתך בני ישראל אחד מוחותיך הרשות וא-ה

גביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבר ויבקשו את-נפשי

ט להחתה:

/המשך בעמוד 3/

מדבְּרָה וּמִשְׁקָה וּבָאתָ וּמִשְׁתָּחַת אֶת־חֹזֶל לְמַלְךָ עַל־אָדָם:
 ט וְאַתְּ יְהוָה בְּזִגְמָלֵי תִּמְשָׁחַ לְמַלְךָ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאַתְּ אֱלֹהֵינוּ
 י בְּזִשְׁפָט מְאַבֵּל מִחְוֹלָה תִּמְשְׁחֶל נֶבֶל תְּחִתִּיךְ: וְהִיא הַגְּמַלֶּת
 מִחְדֵּב חֹזֶל יְמִיתָ יְהוָה וְהַגְּמַלֶּת מִחְדֵּב יְהוָה יְמִיתָ אֱלֹהֵינוּ:
 ז וְהַשְׁאֲרָתִי בִּשְׂרָאֵל שְׁבָעַת אַלְפִים בְּלִיחְבָּרְבִּים אֲשֶׁר לֹא־
 כִּרְעוֹ לְבָעֵל וּכְלִיחְפָּה אֲשֶׁר לֹא־גַּשְׁקָל לוֹ:

עונה על סעיף א' (חוופה).

א. קרא פסוקים 1-10 בקטע שלפני.

(1) על פי פסוקים אלה, מהו הלק רוח אליהו שרויבו? בסס את דבריך על הכתוב.

(4) נקודות

(2) הסבר שתי סיבות להלק רוח זה. בסס את דבריך על הכתוב. (8 נקודות)

עונה על שניים מן הסעיפים ב-ד.

ב. (1) בקטע שלפני מלאך ה' פונה אל אליהו פעמיים ואומר לו לאכול.
 מהו הדבר שהושיך המלאך בפניותו השנייה לאליהו, ומהי הסיבה לתוספת זו?

(4) נקודות

(2) המילה "רב" מוזכרת בדברי אליו בפסוק 4 ובפניהם השנייה של מלאך ה' לאליהו
 בפסוק 7.

הסביר את משמעות המילה "רב" על פי הקשורה בכל אחד מן הפסוקים.

(4) נקודות

ג. קרא פסוק 10 בקטע שלפני.

(1) אליהו מאשים את העם בכמה מעשים חמורים. ציין שניים מהם. (3 נקודות)

(2) קרא פסוקים 15-18 בקטע שלפני.

לדעתך, האם ה' מקבל את דברי ההאשמה של אליהו? הסבר, ובסס את דבריך על
 הכתוב. (5 נקודות)

ד. מחוזר סיפורו אליו נראה שאליהו היהنبي קיצוני ובלתי מתאפשר.

(1) על פי פסוקים 11-12, בדבריו ה' מובעת ביקורת על התנהגות זו של אליהו.

הסביר קביעה זו. (4 נקודות)

(2) על פי פסוקים 11-14 בקטע שלפני, האם הבין אליו את הביקורת הזאת של ה'

ולמד ממנה? בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)

המשך בעמוד /4/

.2. קרא מלכים ב, ט"ו, 22-1, 29-27.

מלךים ב, ט"ו, 1-22

א

בשנת

עשרים ושבע שנה לירבעם מלך יהודה מלך עזדיה בז' אמצעיה מלך יהודה: בז-שש עשרה שנה היה במלטו וחותמים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמר יכליהו ג' מירושלם: ויעש הישר בעני: ה' כל איש עשה אמצעיה ד' אביו: רק הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומתקדים ה' בבמות: וינגע זה את-המלך והוא נצרע עד-זום מותו וישב בבית החפשית וייתם בז-המלך על-הቤות שפט את-ו עם הארץ: יותר דברי עזדיהו וכל-אשר עשה להלאה כ' בתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: ושכב עזדיה עט-אבתו ויקברו אותו עט-אבתו בעיר דוד ומלך יותם בנו ח' תחתיו: **בשנת שלשים ושמנה שנה לעזדיהו מלך יהודה מלך זבדיהו בז-ירבעם על-ישראל בשמרון ט' שנה חדשים: ויעש הרע בעני: ה' כל אשר עשו אבתו לא ספר מהחאות רבעם בז-גבט אשר החטיא את-ישראל: ויקש עליו שלם בז-יבש ויבח קבל-עם וימיתה וימלך י' תחתיו: יותר דברי זכריה הנם בתובים על-ספר דברי הימים ב' למלך ישראל: הוא דבר: ה' אשר דבר אל-יהו אמר בני רבייעם ישבו לך על-כיסא ישראל ויהי- ג' קן: **שלום בז-יבש מלך בשנת שלשים ותשע ד' שנה לעזיה מלך יהודה ומלך ירחה-ימים בשמרון: וועל' מנחים בז-גד מתרצה ויבא שמרון ויך את-שלום בז-יבש ט' בשמרון וימיתה ומלך תחתיו: יותר דברי שלום וקש אשר קש הנם בתובים על-ספר דברי הימים למלך ט' ישראל: או יפה-מנחים את-תפלח ואת-פל-אשר-בה ואת-גבולה מתרצה כי לא פתח ויך את כל-החוותיה ב' בקע: **בשנת שלשים ותשע שנה לעזדיה מלך יהודה מלך מנחים בז-גד עלי-ישראל עשר שנים בשמרון: ח' ויעש הרע בעני: ה' לא-סדר מעל חטאות רבעם בז-גבט******

(שים לב: המשך הקטעים בעמוד הבא)

ט אשר החטיא את ישראל כל ימיו: בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנהט לפול אלף כברכיס להיות ידיו אתו כ להזיק הממלכה בידו: ויצא מנהם את היבסך על ישראל על כל גבוריו החיל לחתן מלך אשור חמשים שקלים פסח נא לאיש אחד ושב מלך אשור ולא עמד שם בארץ: יותר דברי מנהם וככל אשר עשה חלאהם כתובים על ספר בכ דברי הימים למלכי ישראל: ושב מנהם עם אבתו ומלך פרקיה בנו תחתיו:

ملכים ב, ט"ז, 29-27

בשנת

חמשים ושמינית שנה לעודיה מלך יהודה מלך פקח בז כ רמלויה על ישראל בשמרון עשרים שנה: ויעש הרע בעין זה לא סדר מזחטהות ירבעם בזנבת אשר החטיא את נט ישראל: ביום פקח מלך ישראל בא תגלת פלאס מלך אשור ויקח את עין ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת לחש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגליל כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה:

(שים לב: סעיפים השאלת בעמוד הבא)

/המשך בעמוד 6/

ענה על סעיף א' (חובת)

א. יובעם בן נבט מוזכר בפסוק 9 ובפסוק 18, אף על פי שמלך כמאתיים שנה לפני שאירעו

המאורעות המתוארים בפסוקים אלה. מהי התורמתה של הזכרת יובעם בפרק זה? הסבר.

ענה על שנים מן הסעיפים ב-ד.

ב. (1) בקטעים שלפניך יש סקירה של המלכים של מלכו בישראל וביודה, ונאמר שבזמן

שבישראל מלכו חמיisha מלכים, ביודה מלך אחד, עזירה / עזיהו.

מהו הרעיון שההיסטוריה יורגת מבקש להביע באמצעות סקירה זו? (4 נקודות)

(2) קרא את דבריו ב' עודד ומ' קוemann שלפניך:

...בשנצרע [חלה בצרעת] עזיהו (=עזריהו), שימשו יותם בנו ואחריו גם אחיו נכלו

שותפים במלוכה.

(ב' עודד, מ' קוemann, עולם התנ"ך, מלכים ב)

הכתוב המקורי שלפניך אינו מזכיר במפורש שיותם ואחיו היו שותפים במלוכה של

עזיהו.

כיצד איה זכרת מידע זה מחזקת את הרעיון שציינית בתנ"סען (1)? הסבר.

(4 נקודות)

ג. קרא פסוקים 16-19-20 שלפניך.

(1) בפסוק 16 מוזכרת העיר האשוריית "תפסח". יש חוקרים המעדיפים לקרוא "תפוח"

(עיר במלכת ישראל) במקום "תפסח".

הסבר מדוע הקריאה "תפוח" מציגה את מנהם באור שלילי מאוד.

(4 נקודות)

(2) מדוע האמור בפסוקים 19-20 יכול לשלול את הקריאה "תפסח"? (4 נקודות)

ד. קרא פסוקים 27-29 שלפניך.

(1) בימי פקח בן רמיהו בשלב הראשון של חורבן ממלכת ישראל.

תאר בשלב זה, ובסט את דבריך על הכתוב. (5 נקודות)

(2) קרא גם מלפכים ב, י"ז, 6.

מהי השונה (הלוואית) שבזה התרחש האירוע המתואר בפסוק זה? (3 נקודות)

ישעיה א' 9-1.

א חוץ ישעיהו בזאת אמוץ אשר חזה על-יהודה וירושלם ביום
 ב עזיהו יותם אז חזקיהו מלכי יהודה: שמעו שמים והאזינו
 ג ארץ כי תחן דבר בנים אדلتם ורוממתם והם פשעו ב': ידע
 שול קנייתו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא
 ר התבונן: הו יגוי חטא עם כבד עון ורע מרגעים בנים משיחיתים
 ה שבו את-הן נאצוו את-קדוש ישראל גוזו אחד: על מה
 ו תכו עוד הו סיפורה כל-ראש חלייל וככל-לבב דווי: מפרק-דgal
 ו עד-ראש אין-בו מתח פצע וחבורה ומפה טריה לא-זרו
 ו ולא חבשו ולא רגבה בשמן: ארצכם שמלה ערים שדרות
 אש אדמתכם לנגבם ורים אבלים אתה ושממה במפהכת
 ח גרים: ונורתה בת-ציון בסכה בקרים גמלונה במקשה בעיר
 ט גוזרה: לילו הן צבאות הוציא לנו שידר במעט כסדים
 ח'ינו לעמך דמיינו:

ישעיה א' 23-18.

לכונא ונופחה יאמר ה' אס-יהיו
 חטאיכם בשנים שלג ליבינו אס-יאדיימו בתולע בamped יהיו:
 ט אס-תאבו ושמעתם טוב הארץ תאבלו: ואס-תמאנו
 נ ובריתם חרב תאבלו כי פ' ה' דבר: איך
 היה להוניה קרייה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה
 ג' מראחים: כספך היה לסיגיט סבאך מהול בנים: שידך
 סוריות וחברי גנבים כלו אהב שוד ורדי שלמים יתום לא
 ישפטו וויב אלמנה לא-יבו אליהם:

ענה על סעיף א (חוּבָה).

א. בפסוקים 1-9 שלפניך נרמז על אירוע הרסני שהתרחש ביהודה ביום חזקיהו.

(1) מהו האירוע, ובאיו שנה (לעוֹזִית) התרחש אירוע זה? (6 נקודות).

(2) על פי פסוקים 7-8, מה היו התוצאות של האירוע שהזכרת בתת-סעיף (1)?

(6 נקודות)

ענה על שנימט מן הסעיפים ב-ד.

ב. בפסוקים 2-3 שלפניך אלוהים טוען טענה קשה נגד העם.

(1) על פי פסוק 2, מיי טענה זו? (4 נקודות)

(2) ציין את אחד מן הדימויים המוזכרים בפסוק 3, והסביר כיצד הוא מدلיש את הטענה

שבפסוק 2.

(4 נקודות)

ג. קרא פסוקים 18-20 שלפניך.

(1) ה' מבטיח לעם שינוי. מהו שינוי זה? (4 נקודות)

(2) מהי הפעולה של העם שתאפשר את השינוי שציינת בתת-סעיף (1), ומהי הפעולה

שתמנע אותו? (4 נקודות)

ד. קרא פסוקים 21-23 שלפניך.

(1) בפסוקים אלה הנביא מבקר את המצב החברתי השורר ביהודה.

הבא מן הכתוב שתי דוגמאות למצב חברתי זה, והסביר אותן. (4 נקודות)

(2) קרא גם מלפפים ב, י"ח, 5-6.

האם הביקורת של הנביא עולה בקנה אחד עם המספר על תקופתו במלפפים ב, י"ח,

5-6? נמק. (4 נקודות)

פרק שני – נושאי החובה (24 נקודות)

ענה על שלוש מני השאלות 4-7 (לכל שאלה – 8 נקודות).

תיק

4. קרא דברי ו', 10-14.

וְהִיא פִּיבִּיאָדו הַתְּ

אֱלֹהִיךְ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיךְ לְאַבְרָהָם לִיאַתָּךְ
 וְלִיעָּבֵב לְתַת לְךָ עָדִים גְּדוּלָת וְטַבַּת אֲשֶׁר לְאַבְנִית: וּבְתִים
 בְּלָאִים כָּל-טֻוב אֲשֶׁר לְאַמְלָאת וְגַדְתָּ חִזְוּבִים אֲשֶׁר לֹא-
 בָּצַבְתָּ בְּרָמִים וּוֹיְתִים אֲשֶׁר לְאַנְטָעָת וְאַכְלָת וְשַׁבְעָת: הַשְׁמָר
 לְךָ פּוֹדְתְּשָׁפֵחַ אֶת-הַתְּהָאָן אֲשֶׁר הָצִיאךְ מִאָרֶץ מִצְרָיִם מִבֵּית
 עֲבָדִים: אֶת-הַתְּהָאָן אֱלֹהִיךְ תִּידְאַו וְאַתָּה תִּעְבֹּד וּבְשָׂמוֹ תִּשְׁבַּע: לֹא-
 תִּלְבֹּון אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֶדִים מִאָלָה הָעָםִים אֲשֶׁר סִבְיוֹתִיכֶם:

- א. מה הן שתי האזהרות שבפסוקים אלה? (3 נקודות)
 ב. הבא מן הקטע נימוק כל אחת מני האזהרות, והסביר אותן. (5 נקודות)

חכמה

5. קרא איוב א', 12-6.

וְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא בְּנֵי הָאֱלֹהִים
 לְהַתִּיעַב עַל-הַתְּהָאָן וַיָּבֹא גָּסְדָּה שְׁטָן בְּתוּכָם: וַיֹּאמֶר הַתְּ
 אֶל-הַשְּׁטָן מַיִן תָּבָא וַיָּעַן הַשְּׁטָן אֶת-הַתְּהָאָן וַיֹּאמֶר מִשׁוּט
 בָּאָרֶץ וּמַה תַּהֲלֹךְ בָּה: וַיֹּאמֶר הַתְּהָאָן אֶל-הַשְּׁטָן הַשְׁמָת לְבָנָךְ
 עַל-עֲבָדֵי אֱיָזָב כִּי אֵין בְּמַהוּ בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וַיֹּשֶׁךְ יְרָא אֱלֹהִים
 וְסֶךָ מִדְעָה: וַיָּעַן הַשְּׁטָן אֶת-הַתְּהָאָן וַיֹּאמֶר הַתְּהָאָן יְרָא אֱיָזָב
 אֱלֹהִים: הַלֹּא אַתָּה שְׁכָת בָּעוֹר וּבְעַדְבִּיתָו וּבְעַד כָּל-אָשָׁר-לָלוּ
 מִפְּתַבֵּב מִעְשָׂה יְרָא בְּרָכָת וּמִקְנָהוּ פָּרָץ בָּאָרֶץ: וְאַוּלָם שְׁלָחָ
 בָּנָא יְדָךְ וְגַע בְּכָל-אָשָׁר-לָלוּ אָמָלָא עַל-פְּנֵיךְ יְרָבָךְ: וַיֹּאמֶר
 הַתְּהָאָן אֶל-הַשְּׁטָן הַגָּה כָּל-אָשָׁר-לָלוּ בַּיּוֹדךְ רַק אָלָו אֶל-תְּשַׁלַּח
 יְדָךְ וְצִא הַשְּׁטָן מִעַם פְּנֵיךְ:

- א. הסבר את הטענה של השטן בנוגע ליראת האלים של איוב. בסיס את דבריך על הכתוב.
 (4 נקודות)
- ב. מה השטן מציע לעשות כדי להוכיח את טענתו? (4 נקודות)

נביא אמת וشك

ג. קרא דבריהם י"ח-18-22.

וְנִבְיא אָקִים לְהֵם מִקְרֵב אֲחִיהֶם כַּמָּךְ וְנִתְתֵּי דָבָר
 יְשֻׁפּוֹ וְדָבָר אֲלֵיכֶם אֶת פָּלָאשָׁר אֲצֹוֹגָה: וְהִיא הָאִישׁ אֲשֶׁר
 לֹא-יִשְׁמַע אֶל-דָבָרִי אֲשֶׁר יִדְבֶּר בְּשָׁמֵי אֱנוֹבִי אֲדָרְשׁ מִעְטָמוֹ:
 כִּאֵךְ הַנִּבְיא אֲשֶׁר יִזְדַּבֵּר דָבָר בְּשָׁמֵי אֲתָא אֲשֶׁר לֹא-צִוָּתָיו
 לְדָבָר וְאֲשֶׁר יִדְבֶּר בְּשָׁמֵן אֶלְהִים אֲחָדִים וּמִתְהַנְּבִיא הַהָא:
 נִא וְכִי תֹאמֶר בְּלֹבֶבֶךְ אֵיכֶה גָּדוֹעַ אֵת-הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא-דָבָרוֹ
 כִּי תֹאמֶר: אֲשֶׁר יִדְבֶּר הַנִּבְיא בְּשָׁמֵן הַהָא וְלֹא-יִהָא הַדָּבָר וְלֹא
 יִבָּא הַוָּא הַחֲבֵר אֲשֶׁר לֹא-דָבָרוֹ הַהָא בָּזָהוּ דָבָרוֹ הַנִּבְיא לֹא
 תָּגֹוד מִמְּפָנוֹ:

א. על פי פסוקים 18-20, מהו ההבדל בין נביא אמת לנביא שקר? בסס את דבריך על הכתוב.

(3 נקודות)

ב. (1) על פי פסוקים 21-22, מהו הקритריון שעלה פיו אפשר לדעת אם נבואה היא

نبואה שקר? בסס את דבריך על הכתוב. (2 נקודות)

(2) מהו החיסרון של קритריון זה? (3 נקודות)

תגבות לחורבן ושיבת ציון

ג. קרא ישעה מ' 3-5.

קְוֹל קוֹרָא בָּמְדָבָר פָּנָו דָּרָךְ הַהָא
 ד יִשְׁרָאֵל בְּעַרְבָּה מַסְלָה לְאַלְהִינוֹ: פָּלָגִיא וְגַשָּׂא וְגַלְהָר וְגַעַת
 ה יִשְׁפְּלוּ וְהִיא הַעֲלֵב לְמַיְשָׁד הַרְבָּסִים לְבָקָעָה: וְגַלְהָה פְּבוֹז
 הַהָא וְאוֹפְלָבְשָׁל יְהֹוָה פִּי הַהָא תְּבִרֵךְ:

הנבואה מתאר שינוי שיחול בטבע.

א. מהו שינוי זה? (4 נקודות)

ב. קרא גם ישעה, מ' ח, 20: "צאו מbabel ברכחו מכם".

על פי פסוק זה, מהי המטרה של הנבואה בתיאור השינוי שיחול בטבע? (4 נקודות)

פרק שלישי — נושאי ההרחבת (8 נקודות)ענה על אחת מן השאלות 8-9 (8 נקודות).**نبيائي אמת ו舍ך**

8. קרא מლכים א, כ"ב, 13-18.

וְהַמֶּלֶךְ

אָשֶׁר־הִלֵּךְ לְקֹרֵא מִבְּיַהוּ דָּבָר אֲלֵינוּ לְאָמֹר הַמֶּלֶךְ נָא דָבָר
דָבָר הַגְּבָרָאָם פְּה־אָחָד טֻוב אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהִינָּא דָבָר יְהִינָּא אָחָד
 יְמִיחָמָם וְזִבְרָת טֻוב: וַיֹּאמֶר מִבְּיַהוּ חִי־**תְּהִ** כִּי אַתְּ אָשֶׁר יֹאמֶר
תְּהִ אֲלֵינוּ אֲתָּה אָדָבָר: וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲלֵינוּ
 מִבְּיַהוּ הַגְּלָן אֶל־דְּמָות גָּלָעֵד לְמִלחָמָה אֶס־נְחָלָל וַיֹּאמֶר
תְּהִ אֲלֵינוּ עַלְה וְהַצְלָחָה וְגַתְנָה**תְּהִ** בַּיד הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ הַמֶּלֶךְ
 עַד־בָּמָה פָּעָמִים אֲנִי מִשְׁבִּיעַ אָשֶׁר לְאַתְּ דָבָר אֲלֵי רַק
 יְאַמְתָּ בְּשָׁם**תְּהִ**: וַיֹּאמֶר רְאִיתִי אֶת־פָּלִישָׁרָאֵל נְפִצְתָּם אֶל־
 הַהְלִיכִים בְּצָאן אָשֶׁר אִין־לָהֶם רְעוּה וַיֹּאמֶר**תְּהִ** לְאָדָנִים
 יְלָאָה יְשׁוּבוּ אִישׁ־לְבִיתוֹ בְּשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יְשָׁרָאֵל אֶל־
 יְהוֹשֻׁפָּט וְלֹא אָמַרְתִּי אֶלְךָ לֹא־יִתְגַּבֵּא עַלְיָטוֹב בַּי אַסְ-דָּעָ:

בפסוקים 15-18 בקטע שלפניך יש ביקורת מромזות על יחסו של מלך ישראל לדברי נבואה.

הסביר את הביקורת, ובסת אותה על הכתוב.

/**המשך בעמוד 13**/

תגבות לחרובן ושיבת ציון

. 9. קרא יחזקאל, ל"ז, 1-14.

א. הייתה עליך ידך וויצו אני ברוחך תְּנִיחַנְתָּ בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה
בְּ וְהִיא מֶלֶאָה עֲצָמוֹת: וְהַעֲבָרֵנוּ עַלְיָהּ סְבִיבָה סְבִיבָה וְהַנָּהָ
גְּ רִפּוֹת מְאֹד עַל-פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהַנָּהָ יִבְשֹׁוּת מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֶל-
בְּנֵי אָדָם הַתְּחִי נִנְחָה הַעֲצָמוֹת הָאֱלָה וַיֹּאמֶר אֶל-אָדָם תְּ
דַּעַת: וַיֹּאמֶר אֶל-הַנּוּבָא עַל-הַעֲצָמוֹת הָאֱלָה אָמָרְתָּ אֲלֵיכֶם
הַעֲצָמוֹת הַיּוֹבָשָׁת שְׁמַעוּ דְּבָרַי-הָאָדָם: כִּי אָמֶר אֶל-אָדָם תְּ
וּלְעַצְמֹת הָאֱלָה הַנָּה אָנָי מִבְּיאָ בְּפָטָר וְחַיָּתָפָט: וְנַתְּ
עַלְיָהּ גִּידִים וְהַעֲלָתִי עַלְיָהּ בְּשֶׂדֶק וְקָרְמָתִי עַלְכֶם שָׂדֶר וְנַתְּ
בְּכֶם רֹוח וְחַיָּתָם וְדַעַתָּם פִּי אָנָי: וְנַבְּאַתִּי בְּאַשְׁר צִוָּתִי
וַיָּהִי קֹל פְּהַנְּבָא וְהַנְּהָרָעָשׂ וְתַקְרְבָּנִי עֲצָמוֹת עַצְמָם אֶל-
עַצְמָם: וְדָאַתִּי וְהַנָּהָעַלְיָהּ עַלְיָהּ גְּדִים וְבְשֶׂדֶק עַלְלָה וְקָרְמָתִי עַלְלָה
שָׂדֶר מִלְמָעָלה וְרוֹחָה אֵין בָּהֶם: וַיֹּאמֶר אֶל-הַנּוּבָא אֶל-הָדוֹת
הַנּוּבָא בְּנֵי אָדָם וְאָמָרְתָּ אֶל-הָדוֹת בְּהַדְּאָמָר אֶל-
מְאַרְבָּעָ רֹוחָות בְּאֵי חָרוֹת וּפְחִי בְּקָרְבָּוֹתִים כְּאֵלָה וְזָיוֹן:
וְהַגְּבָאָתִי בְּאַשְׁר צָוָּוי וְתַבּוֹא בָּהֶם חָרוֹת וּפְחִי וְיַעֲמֹדוּ עַל-
אַגְּלִיהָם חִיל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֶל-בְּנֵי אָדָם בְּנֵי אָדָם הַעֲצָמוֹת
הָאֱלָה פְּלַבְּית יִשְׂרָאֵל הַמָּה הַנָּה אָמָרִים יִבְשְׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ
כְּ וְאָבְדָה תְּקֻוֹתֵנוּ נִזְרָעָנוּ לְנוּ: לִמְנֵן הַנּוּבָא וְאָמָרְתָּ אֲלֵיכֶם פְּהָ
אֶל-אָדָם תְּהִיא אָנָי פְּתַח אֶת-קְבּוֹרָתֵיכֶם וְהַעֲלִי
אֲתַכְּם מִקְבּוֹרָתֵיכֶם עַמִּי וְהַבָּאָתִי אֲתַכְּם אֶל-אֶדְמָת יִשְׂרָאֵל:
וְיַדְעַתָּם פִּי אָנָי תְּפַתְּחִי אֶת-קְבּוֹרָתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֲתַכְּם
דְּ מִקְבּוֹרָתֵיכֶם עַמִּי: וְנַתְּתִי רֹוחָה בְּכֶם וְחַיָּתָם וְהַנָּהָתִי אֲתַכְּם
עַל-אֶדְמָתֵיכֶם וְיַדְעַתָּם פִּי אָנָי תְּפַתְּחִי וְעַשְׂתִּי נָסָס

בחזון העצמות היבשות של פניר הנביא יחזקאל מעודד את העם במצוותיו.

הסביר את המצוקה של העם ואת דברי העידוד של הנביא.

בסיס את דבריך על הכתוב.

פרק רביעי — קטע שלא נלמד (12 נקודות)

עונה על שאלה 10 חובה ועל שתיים מן השאלות 11-13 (לכל שאלה — 4 נקודות).

קרא יהושע, ט' 1-18.

ויהי בשמני

א

כל-המלחלים אשר עבר הירדן בחר ובשפלה ובכל חוף הים
הזרול אל מול הלבנון החתי והאמורי הפגנו הפלץ החוי
ב היבוסי: ויתקצזו יחדו להלחם עמי-יהושע ועם-ישראל פה

ג אחד: וישבי גבעון שמע את אשר עשה

ר יהושע לירחו ולען: ויעשו גם-המלה בערבה וילכו ויצטירו
ויקחו שקים בלילה לחמוריהם וגארות יין בולים ומבקעים

ה ומצדרים: ונעלות בלוט ומטלאות ברגליים ושלמות בלוט

ו עליהם וככל לחם צידם יבש היה נקדים: וילכו אל-יהושע

אל-המחנה הגליל ויאמרו אליו ואלא איש ישראל מארץ

ר חוקה לנו ועתה פרתולנו ברית: ויאמרו איש-ישראל

אל-חוי אלי בקבר אתה ישוב ואיך אכורתך ברית:

ח ויאמרו אל-יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע כי

ט אתם ומאיון תבואו: ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאל באז

עבודך לשם זה: אלהיך בישמעו שמעו ואת כל-אשר

עשוה במצרים: ואת כל-אשר עשה לשינו מלבי האמור

אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך-חבטה

י אשד בעשורות: ויאמרו אלינו זקינון ובלי-ישbie ארץנו

ליאמך קחו בירכם צידלו לדרכם וליבו לדורותם ואמרתם

כ אליהם עבדיכם אנחנו ועתה פרתולנו ברית: זה לחמנון

קם הצטירנו אותו מבתנו ביום צאתנו לרכת אליכם ועתה

ג הנה יבש והיה נקדים: ואלה נאות הין אשר מלאנן

חדשים והנה התבקלעו ואלה שלמותינו ונעלנו בלן מרב

ד הדרך מואד: ויקחו האנשים מצידם ואת-פיהם לא שאלות

טו יעש להם יהושע שלום ויכרתו להם ברית לחיזם וישבעו

ש להם נשאי העדה: ויהי מקצת שלשת ימים אחריו אשר-

ויאמר
אברהם

ברתו להם ברית וישמעו בקרבים חט אלו ובקרבו הם ישבים: ויסעו בני-ישראל ואבאו אל-עיריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפרה ובאות וקרית עיריות: ולא דבוקם פנוי ישראל פינשבעו להם נשיי העדה ביהו אלהי ישראל וילנו כל-העדות על-הנשיים:

עונה על שאלת 10 (חופה)

10. מהו ההבדל בין ההתנהגות של הגבעונים כלפי בני ישראל ובין ההתנהגות של שאר עמי כנען כלפי בני ישראל? בסס את דבריך על הכתוב.

עונה על שתיים מן השאלות 11-13.

11. הגבעונים הצדידו בצד מיעוד מיוחד כדי לבצע את מזימותם. כתוב פריט אחד שהצדידו בו, ותאר כיצד עוז להם פריט זה בمزימותם.

12. קרא פסוק 7 שלפניך גם דבריפ, כ', 16-18.
הסביר מדוע תחילת היססו אנשי ישראל לכרות ברית עם הגבעונים. בסס את דבריך על הנאמר בדבריפ, כ', 16-18.

13. קרא פסוקים 14-15 בקטע שלפניך.
בפסוקים אלה יש ביקורת מפורשת על הברית שנכורתה עם הגבעונים. הסביר את הביקורת.

בהתאם לה

זכות היוצרים שורשה למדיוניות ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך